

VARMISTIN

Hämeen maakuntajoukkojen lehti 1/26

SYSMÄN TALVIKURSSI 2026

Pataljoonien yhdistyminen

Miehistöstä aliupseeriksi -kurssi

Verenluovutushaasteen tulokset

Hämeen aluetoimiston vuosipäivää juhlittiin helmikuussa Lahden upseerikerholla.

VARMISTIN

VARMISTIN on Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy kesäkuussa 2026. Aineisto sitä varten on toimitettava 31.5.2026 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkójulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI

Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 190 (ma-pe virka-aikana)

VMP-upseeri

kapteeni Jesse Ikävalko
jesse.ikavalko@mil.fi

Alueupseeri

kapteeni Timo Matilainen
0299 484 122
timo.matilainen@mil.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@phmaakk.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Matilda Lindell, Jenni Paasio ja Erkki Vilja

VARMISTIN RY
www.varmistin.fi
www.facebook.com/varmistin
www.instagram.com/varmistin
www.linkedin.com/company/varmistin
[@varmistin](#) [#varmistin](#)

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
www.maakuntakomppania.fi
www.facebook.com/phmaakk
www.instagram.com/phmaakk
[@phmaakk](#) [#phmaakk](#)

Sysmän talvikurssilla harjoiteltiin talvisia taitoja.

VARMISTIN NRO 1

16.3.2026

18. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Puheenjohtaja 5

MKJ 6

Aluetoimisto 7

Pataljoonien yhdistyminen 9

Sysmän talvikurssi 10

MAUK 14

Verenluovutushaaste ja
turvallisuus 18

PÄÄTOIMITTAJA

Kuva: Arto Tapiomaa.
Päijät-Hämeen maakunta-
komppanian vuosijuhla.

Melkein pääsin kirjoittamaan tähän lehteen kolmenkymmenen kilometrin hiihtomarssista, johon minun oli tarkoitus osallistua talvilomani alkajaisiksi helmikuun loppupuolella. Ikäväkseni flunssa yllätti muuttamalla kaikki suunnitelmat, ja lehtihommia (viimeisten juttujen metsästys, oikoluku, taiton suunnittelu) tuli tehtyä teemuki yhdessä ja kaakaomuki toisessa kädessä. Katsotaan, onko vielä hiihtokelejä maaliskuun puolivälissä, kun toinen hiihtomarssi on ajankohtainen.

Hämeen aluetoimiston vuosipäivää vietettiin juhlavissa tunnelmissa perjantaina 20.2. Lahden upseerikerholla. Aluetoimiston päällikön, everstiluutnantti Kimmo Alesmaan, tervehdyksen jälkeen Timo Taulo piti juhlapuheen, ja sitten pääsimme kuuntelemaan Kaartin soittokunnan vuosipäivän konserttia. Tilaisuuden lopuksi oli vielä herkullinen kahvitarjoilu. Oli hienoa päästä mukaan, kiitos!

Vuoroin vieraisa, sillä seuraavan viikon lauantaina juhlettiin 18-vuotiasta Päijät-Hämeen maakuntakomppaniaa ja 17-vuotiasta Varmistin-yhdistystä, ja juhlapuheen pitäjänä oli aluetoimiston päällikkö. Tämän tapahtuman raportti ei ihan ehdi tähän lehteen asti, mutta toivottavasti saamme lukea siitä seuraavassa lehdessä.

Tässä lehdessä katsaus perinteisen Sysmän talvikurssin lisäksi miehistöstä aliupseeriksi -kurssiin sekä lisätietoa Päijät-Hämeen ja Kanta-Hämeen paikallispataljoonien viime vuoden yhdistymisestä.

Oletko käynyt jo Varmistimen verkkokaupassa osoitteessa <https://kauppa.varmistin.fi>? Tutustu ja tilaa kannatustuotteita, esimerkiksi hihamerkkejä.

Juhlavin terveisin,
Jenni
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Varmistimen vuosikokouksessa 4.2.2026 valittiin uusi johtokunta:

Kari I. Mattila (puheenjohtaja)
Kari Aulasmaa
Jukka Kalliokoski
Marko Mantere
Pirkka Mellanen
Petteri Paalanen
Jenni Paasio
Matti Pahkala
Valtteri Simola
Timo Wallenius

Varmistin ry:n kunniajäseniksi ansioistaan yhdistyksen hyväksi kutsuttiin:

Henri Halme
Heikki Koskinen

Onnittelut!

Laita ilmoitus Varmistin-lehteen.

Varmistin-lehti tavoittaa maanpuolustuksen ja turvallisuuden ydinjoukon Hämeessä. Se jaetaan jäsenten lisäksi kirjastoihin ja tärkeimmille sidosryhmille. Ilmoitus Varmistimessa on vahva viesti yrityksesi osallistumisesta yhteisen turvallisuuden tekemiseen. Hinnat alkaen 50 euroa. Ks. varmistin.fi - Mediakortti.

Varmistin ry. voi sääntöjensä mukaan vastaanottaa rahatai tavaralahjoituksia tahoilta, jotka sitoutuvat yhdistyksen sääntöjen mukaiseen varojen käyttöön, tai perintöjä tahoilta, joiden tiedetään hyväksyneen yhdistyksen tarkoitukset. Tavaralahjoitusten tulee olla tuettavan joukon käyttöön sopivia, sillä yhdistyksellä ei ole edellytyksiä tavaran myyntitoimintaan.

KERÄYSTIEDOT

Tilinumero IBAN FI21 4212 0010 3108 58, BIC ITELFIHH
Rahankeräyslavan saaja ja toimeenpanija: Varmistin ry.
Rahankeräyslavan myöntäjä: Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2022/249 (21.2.2022)
Keräyksen toimeenpano-aika: 21.2.2022–

Puheenjohtaja

Elämäsi TiKe

Naputtelen tätä vahtivuorollani Sysmän talvikurssilla, kello on 04.34 ja pakkasta rapsakat 27 astetta. Hiljaisuudessa on aikaa pohtia nähtyä ja kuultua, mitä oppia niistä tulevaa varten. Yksi asia, jota olen tässä monikansallisessa kuviossa herännyt pohtimaan, on henkilökohtainen TiKe, siis oman mielen tilannekeskus.

Mitä viestejä saamme, mihin tartumme ja miten niihin tartumme. Tuo muodostaa kokonaisuuden, josta henkilökohtainen hyvinvointimme ja jaksamisemme muodostuu. Ja sieltä se yhteisöllinen hyvinvointi, maailman onnellisin kansa, myös rakentuu. Kun katsomme maita, joissa on varallisuutta, mutta ei onnellisuutta, niin siellä on niin kiire suorittaa, ettei ehdi nähdä ja kuulla mitä tapahtuu.

OmaTiKe ei synny sattumalta, eikä se toimi automaattisesti. Ei ainakaan ilman perusteellista harjoittelua. Pääsin täällä juttelemaan SERE-kouluttajana toimivan reserviläisen kanssa. Häntä kuunnellessani tajusin, että merkittävin osa tuollaisesta äärimmäisestä suoriutumiskyvystä ei rakennu fyysisen taidon, vaan mielen kautta. Mieli, kyky olla samaan aikaan läsnä, osaten sopivasti huomioida mennyttä ja arvioida tulevaa, on se olennaisin.

Nykyinen tsunamina vyöryvä informaatiotulva estää OmaTiKe-toiminnan. On tärkeää myös tunnistaa, tunnustaa ja

ymmärtää, että jopa valtiolliset toimijat pyrkivät hyvin tietoisesti estämään OmaTiKe-toiminnan. Silloin siirrymme soutajasta lastuksi laineille. Soutajuus ei ole taakka, vaan se tuo vapauden. Sen vapauden vaalimiseksi on jokaisen hyvä miettiä, millaisia valintoja tekee, minne kohtaan jokaista päivää varaa aikaa oman tilannekuvan arvioinnille. Sillä ei ole väliä, onko se aamukahvi, saunassa käynti vai jokin muu. Kunhan tuo hetki on.

Pistetään hetkeksi kaikki fiidit tauolle, katsotaan ympärillemme ja sisällemme. Nähdään maailma, eikä vain algoritmien tyrkkyjä!

Turvallisin terveisin

Kari I. Mattila
Puheenjohtaja
p. 0400 428 950
kari.i.mattila@varmistin.fi
<https://www.linkedin.com/in/kariimattila/>
Varmistin ry
<https://varmistin.fi>

Varmistin ry.
www.varmistin.fi
jasenasiat@varmistin.fi

Varmistin ry.

www.varmistin.fi

jasenasiat@varmistin.fi

Tuki maakuntajoukolle on tuki kotiseudun turvallisuudelle.

Kerätyillä varoilla tuetaan vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta erityisesti Hämeen maakuntajoukon jäsenten osaamista kehittäen. Varoilla tuetaan maakuntajoukon kouluttajien ja asiantuntijoiden osallistumista maksullisiin kouluttaja- ja muita oikeuksia antaviin koulutuksiin sekä osaamista kehittäviin koulutuksiin, maksetaan kutsuttujen ulkopuolisten kouluttajien palkkioita. Varoilla hankitaan koulutus- ja koulutuksessa tarvittavaa välineistöä ja tarvikkeita. Varoja voidaan käyttää myös maakuntajoukon koulutuksen tarvitsemien palvelujen, esimerkiksi tietotekniikka- ja televiestintäpalvelujen sekä tilapalvelujen, hankkimiseen.

Heitinjoukkue rakensi itselleen osaamista ja hyvän yhteishengen

Jokaiseen suomalaiseen jääkärikomppaniaan kuuluu organisaationa osana oma heitinjoukkue tai tulitukiryhmä. Heitinjoukkueeseen kuuluu kolme kevyttä kranaatinheitintä ja komentoryhmä, jossa on viesti- ja laskentaosaamista. Heitinjoukkue on komppanian tulivoimaisin yksikkö. Muiden joukkueiden tulenjohtajat voivat tilata siltä epäsuoraa tulta suoraan siinä järjestyksessä, jonka komppanian tulenjohtopäällikkö on määritellyt. Heittimistöissä yhdistyy siis kolme eri aselajia: tykistö, viesti ja jalkaväki.

Tai näin asioiden ainakin pitäisi mennä. Aloittaessamme loppuvuodesta 2021 kranaatinheitinjoukkue oli epäsuoraa tulta paperilla, mutta käytännössä olimme komppanian viides jääkärijoukkue. Alueoimistolta saimme ohjeistuksen suorituskyvyn kehittämisestä ja joukkueen kouluttamisesta tehtäviinsä kykeneväksi kokoonpanoksi.

Ensimmäisenä tehtävänä oli aselajiosaajien rekrytointi. Aiemmin joukkueessa olleista taistelijoista moni oli siirtynyt muihin tehtäviin pataljoonassa. Onneksi uusista joukkueeseen ja komppaniaan rekrytoiduista jäsenistä löytyi yksi kranaatinheitinkoulutettu aliupseeri ja hieman myöhemmin myös samaan aselajiin koulutettu reserviupseeri. Aloimme kolmista suunnitella, miten koulutamme aselajia joukkueellemme. Ilman innokkaita reserviläisosaajia kehitys olisi ollut huomattavasti hitaampaa.

Hyvänä käytännön esimerkkinä tilanteista, joita alussa voi tulla vastaan, toimii ensimmäinen harjoituksemme. Meillä ei ollut kokemusta tarvittavien varusteiden tilaamisesta Panssariprikaatilta, emmekä tienneet, etteivät suuntaimet kuulu heitinlaatikoihin. Tilanne olisi sama kuin saisimme rynnäkkökiväärit ilman tähtäimiä. Samoin tasolaatikoista puuttuivat tasomittarit. Ensimmäisessä harjoituksessa piti siis mennä mielikuvituksen voimalla ilman suuntaimia, mutta onneksi saimme pikaisella tukipyynnöllä järjestettyä tasomittarit muualta.

Heittimien ja tulikomentojen harjoittelun lisäksi tarvitsimme kipeästi laskijakoulutusta. Tulenjohtajien tulikomennot täytyy laskea tasolla oikeiksi arvoiksi, jotta kykenemme toteuttamaan tulikomennot. Osaajat löytyvät vain testaamalla. Saimme erinomaisen kokeneen reserviläisen kouluttamaan muutamalle avainhenkilölle yhtenä päivänä asian, jonka kouluttamiseen menee yleensä kaksi viikonloppua. Totesimme sitten yksissä tuumin, että paras henkilö laskijaksi olikin meidän viestialiupseerimme. Tämä tarkoitti sitä, että meidän tuli keskuudestamme löytää uusi viestialiupseeri, ja nykyinen viestialiupseeri saisi kouluttaa hänet omien uusien tehtäviensä lomassa. Edessä oli ylipäänsä joukkueen

avaintaistelijoiden mittava kouluttautuminen, jota tehtiin muun muassa MPK:n kursseilla.

Kesällä 2023 olimme sillä tasolla, että pääsimme isoon harjoitukseen sekä ampumaan kovia kranaatteja että simuloimaan epäsuoraa tulta kasi-simulaattoreilla. Onneksenne saimme alueoimiston tekemällä tukipyynnöllä nuoren aktiiviupseerin kouluttajaksi kyseiseen harjoitukseen. Hänen ansiostaan kykenimme suoriutumaan erinomaisella tasolla, ja jokainen harjoitukseen osallistunut pääsi sille tasolle, että pystyy suoriutumaan annetuista tehtävistä. Saimme meitä kouluttaneelta upseerilta myös vinkkejä siitä, mitä kaikkea tulee ottaa huomioon, ja kuinka voimme kehittää toimintaa vielä pidemmälle.

Tärkeänä osana tässä heitinjoukkueen kasvuprosessissa on myös oikeanlainen johtaminen ja ryhmäkoheesio luominen. Tässä apuna ovat olleet reserviläisjohtajakurssien opit ja tietenkin kaikki tuki, jota olemme saaneet muilta näiden vuosien aikana. Olemme saaneet jokaisesta yksilöstä ne parhaat puolet esiin. Se on mahdollistanut täydennyskoulutukset, joiden ansiosta kyseiset henkilöt ovat voineet siirtyä vaativampiin tehtäviin. On ollut ilo seurata, miten innostus on tarttunut joukkueen aktiiveihin niin, että he omatoimisesti kouluttavat itseään ja osallistuvat erilaisiin tapahtumiin. Joukkueessa on myös muutama aselajikouluttajakoulutuksen käynyt taistelija ja mitä mainioin ryhmähenki. Tähän on päästy sillä, että järjestämme vapaa-ajan tapahtumia, kuten ampumista ja saunomista. Joukkueessa kasvanut me-henki on sellaisella tasolla, että olemme tekemisissä myös maanpuolustustyön ohessa ja ulkopuolella.

Nyt olemme toiminnassamme sillä tasolla, että tulevaisuus on varmalla pohjalla. Osaajat löytyvät uusiin tehtäviin ja kykenemme itsenäisesti kouluttamaan uusia taistelijoita heille soveltuviin tehtäviin. Jos kiinnostuit heitinjoukkueen toiminnasta ja haluat liittyä mukaan, se onnistuu helpoimmin Hämeen alueoimistolla: kerrot vain halukkuutesi liittyä meihin sitoumusta tehdessäsi. Omalla aselajitaustallasi ei meidän joukkoomme hakeutuessa ole merkitystä, kuten yllä olevasta tarinastakin huomaa. Tärkeämpää on oma motivaatio ja halukkuus kehittää itseään tehtävissä, jotka voivat olla erilaisia ja monipuolisempia kuin tavallisemmat jääkärijoukkueen jäsenen tehtävät. Tarjolla on todella hyvä ryhmähenki ja tehtäviä, joissa pääsee haastamaan itseään sen mukaisesti, mitä itse haluaa. Eri alojen osaajat ovat tervetulleita porukkaan – mutta jokaiselle kiinnostuneelle Puolustusvoimien C-ajolupa on plussaa.

Hannu Onniskä

Vuosi 2026 on lähtenyt aluetoimistolla käyntiin vauhdikkaasti. Tammi-helmikuun vaihteessa järjestetyt maanpuolustusillat Lahdessa ja Hattulassa vetivät paikalle ennätyspaljon yleisöä. Vetonauloina toimivat korkeatasoiset esitelmät maanpuolustuksen ajankohtaisista asioista. Lahdessa 28. tammikuuta järjestetyssä iltamassa panssarikoulun johtaja everstiluutnantti Mika Mäenpää kertoi panssarisodankäynnin havainnoista Ukrainan sodassa. Esitelmässään Mäenpää kertoi panssariaseen käyttökelvopuudesta nykyaikaisessa sodankäynnissä, jossa leijonanosan palstatilasta ja sometykkäyksistä saavat droonit. Mäenpää havainnollisti myös Ukrainan ja Suomen maaston ja taisteluolosuhteiden eroja ja niiden vaikutusta panssariaseen käyttöön. Kanta-Hämeen maanpuolustusillassa Hattulassa esitelmän piti kenraaliluutnantti evp. Ilkka Koriamäki, joka toimii erityisasiantuntijana puolustus-, turvallisuus ja innovaatiotoiminnan kehittämisessä Kanta-Hämeessä. Sekä Päijät-Hämeen että Kanta-Hämeen esitelmät aiheuttivat runsaasti keskustelua ja kysymyksiä esitelmöitsijöille. Molemmissa illoissa areenalle päästettiin myös Maanpuolustuskoulutuksen, maakuntakomppanioiden ja Reservipiirin edustajat, jotka esittelivät oman organisaationsa toimintaa. Kiitokset kaikille osallistuneille!

Vaikka vuosi 2026 on vasta lähtölaukalla, vuoden 2027 suunnittelu on jo täyttä häkää käynnissä. Maanpuolustuskalenteriin liittyvät tukitarpeet tulee toimittaa Hämeen aluetoimistoon 11. huhtikuuta mennessä. Tukitarpeet ja perusteet niihin kannattaa kuvata mahdollisimman yksityiskohtaisesti, jos mieliä saada toivomansa vastauksen. Päätöksen annettavasta tuesta tekee Panssariprikaatin komentaja ja hyväksytyt tukipyynnöt julkaistaan Panssariprikaatin toimintakäsytystä loppusyksystä 2026. Mahdolliset maanpuolustuskalenterin ulkopuoliset tukipyynnöt tulee toimittaa Hämeen aluetoimiston alueupseerille kapteeni Timo Matilaiselle sähköpostilla neljä viikkoa ennen tarvetta. Sotilassoittotarpeet vuodelle 2027 kartoitettiin jo alkuvuodesta, joten jos se unohtui ja kaipaa torven törinää tilaisuuteensa, kannattaa vähitellen aloittaa kaveriporukassa harjoittelemisen.

Sotaväkemme parhaimmistolle isketään uutta rautaa kaulukseen jälleen kahdesti vuodessa. Puolustusvoimain lipujuhlan päivän ylennysesitykset tulee toimittaa miehistön ja aliupseerien osalta Hämeen aluetoimistolle kapteeni John Seppäselle ja kapteeni Timo Matilaiselle 1. huhtikuuta mennessä. Reservinupseerien osalta juna meni jo, mutta itsenäisyyspäivää varten heidänkin ylennysesityksiä otetaan vastaan 15. elokuuta asti. Miehistön ja aliupseerien osalta itsenäisyyspäivän ylennysesitykset tulee olla Hämeen aluetoimistolla 1. lokakuuta mennessä.

Myös ensi syksyn kutsuntojen valmistelu on jo polkaistu käyntiin, vaikka tuntuu siltä, että edellisetkin kutsunnatkin

saatiin vasta tanssittua loppuun. Kolumsimme 21 paikkakuntaa ja ”syynäsimme” 2400 miestä, hyvin tuloksin! Maakunnan palvelukseen määräämisen prosentti 81,44 oli valtakunnan korkein ja maakuntamme korkein yli kymmeneen vuoteen. Nuorison palveluskelpoisuuden ja maanpuolustustahdon osalta suunta on ollut nousujohteinen ja toivomme tietysti, että sama jatkuu ensi syksynä, kun vuonna 2008 syntyneiden on aika astua lautakunnan eteen.

Huhtikuussa järjestämme vapaaehtoiseen asepalvelukseen hakeneiden naisten valintatilaisuuden. Hakijoita oli tänä vuonna jonkin verran toista sataa, mikä on Hämeessä normaali määrä. Puolustusvoimien tavoitteena on palvelukseen lähtevien naisten määrän kasvattaminen. Mikäli tässä onnistutaan, palvelukseen määrättävien miesten prosenttiosuus nousee ja palveluksen keskeyttämisen prosenttiosuus laskee, pystytään pienenevien ikäluokkien aiheuttamaa hiusten harmaantumista merkittävästi hidastamaan.

Kutsunnoissa mukana on ollut monenlaista toimijaa: kunnat ja heidän etsivä nuorisotyönsä sekä liikuntapalvelut, hyvinvointialueiden lääkärit ja suunterveyshdenhuolto, seurakuntien edustajat, poliisi, muonituksesta vastaavat maanpuolustusjärjestöt ja niin edelleen. Yhteistoiminta on rakennettu siten, että se palvelisi mahdollisimman hyvin nuoruudesta aikuisuuteen siirtyvää asevelvollista, erityisesti sellaista, jolla on elämässään haasteita. Me aluetoimistolla toivomme, että tämä yhteistyö jatkuu ja kuntien alueella toimivat eri organisaatiot tekevät tiivistä yhteistyötä, jolla edistetään nuorten hyvinvointia ja samalla palveluskelpoisuutta.

Lopuksi haluan vielä kiittää kaikkia teitä, jotka olette olleet mukana alkuvuoden toiminnassa. On hyvä pukea joka aamu maastopuku päälle, kun tietää, että intoa maanpuolustuksen eteen tehtävään työhön löytyy laajalta rintamalta.

Yhdessä eteenpäin.

majuri Ohto Oksanen

Kuva: Jenni Paasio. Päijät-Hämeen maanpuolustusilta.

MITÄ TAPAHTUI, KUN PATALJONAT YHDISTYIVÄT?

Tammikuun ensimmäisenä päivänä 2025 taivaankappaleet eivät suistuneet radaltaan, eikä maa tärähdellyt, mutta kahden paikallispataljoonan osalta tapahtui kuitenkin merkittävä muutos. Kanta-Hämeen paikallispataljoona ja Päijät-Hämeen paikallispataljoona yhdistyivät Hämeen paikallispataljoonaksi. Mitä sitten tapahtui ja mitä vaikutusta muutoksella oli pataljoonan toimintaan?

Selkeät periaatteet

Pataljoonien yhdistäminen ei ole Puolustusvoimissakaan mikään jokapäiväinen toimenpide. Vaikka muutos vaatii paljon valmistelua ja säätämistä, periaatteessa kyseessä on kuitenkin melko suoraviivainen toimenpide. Pataljoonan tehtävä ei oleellisesti muuttunut miksiäkään – perustaminen on paikallispataljoonan tärkein tehtävä – mutta mittakaava luonnollisesti muuttui kertaluokkaa isommaksi. Kaikkea on yhtäkkiä suunnilleen tuplasti enemmän; yksiköitä, sotilaita, maantieteellistä aluetta, kalustoa jne. Tai melkein kaikkea, sillä yhdellä pataljoonalla voi olla vain yksi johto.

Jos toimenpiteen sijoittaisi siviilimaailmaan, sen voisi rinnastaa kahden yrityksen väliseen fuusioon. Ensin suunnitellaan huolella, sitten pannaan toimeksi. Aloitetaan purkamalla yläkerrasta päällekkäisiä toimintoja ja huolehditaan, että perusasiat ovat joka puolella kunnossa niin, että kyetään toimimaan. Sen jälkeen aletaan hioa toimintatapoja yhtenäisiksi, muodostamaan uutta, uljasta kokonaisuutta ja synnyttämään toimintakulttuuria.

Aluetoimiston johdolla perusasiat kuntoon

Suunnittelutyötä ja valmistelua tehtiin jo vuoden 2024 aikana. Vuoden mittaan ehdittiin myös katsoa esikunnan osalta henkilösijoituksia ja harjoitusten yhteydessä informoida joukkoja muutoksen perusteista. Vuoden 2025 alusta muutos astui voimaan ja pataljoonan nimi muuttui Hämeen paikallispataljoonaksi, jonka toimintaa johtaa Hämeen aluetoimisto Lahdessa.

Kevään 2025 aikana suunnitteluharjoituksissa päästiin viimeistelemään operatiiviset suunnitelmat uusia perusteita ja organisaatiomuutosta vastaaviksi. Vaikka harjoitettavien joukkojen määrä kasvoi merkittävästi, ei resursseja aluetoimiston päässä kuitenkaan kasvatettu. Selväksi tuli, että henkilöstön kuormituksessa oltiin hetkittäin melko tiukilla. Tilannetta ei helpottanut hieman yllättäen kesken vuoden tullut komentajan vaihdos ja VMP-upseerin siirtyminen asevelvollisuussektorille. Henkilövaihdoksista ja vapaaksi jääneiden paikkojen täyttämisen viiveistä huolimatta harjoitustoiminnan sovittaminen uuteen kokoonpanoon sujui pääosin mallikkaasti.

Vapaaehtoiseen maanpuolustukseen panoksia

Kuten hyvin on tiedossa, paikallispataljoonien suorituskyvyn kehittämiseen on tarjolla suhteellisen vähän kertausharjoitusvuorokausia, joten toiminta nojaa hyvin pitkälti vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön. Päijät-Hämeen tunnuspiirteitä on ollut, että pataljoonan kaikki yksiköt ovat ympärivuotisesti harjoitustoiminnassa mukana, voitopuolisesti nimenomaan vapaaehtois pohjalta. Mallista on

saatu positiivisia kokemuksia, niin motivaation, osaamistason kehittymisen kuin varsinaisen suorituskyvynkin osalta. Samaa mallia haluttiin ottaa käyttöön koko uuden pataljoonan laajuudelta.

Työ aloitettiin heti vuoden 2025 alusta. Ensimmäiseksi kartoitettiin Kanta-Hämeen ammattisotilaiden kanssa kunkin yksikön reserviläisistä mahdollinen avainhenkilöjoukko. Nämä henkilöt kontaktoitiin ja heidät pyydettiin pataljoonan koulutusiltaan, jossa heille avattiin toimintamalli ja tehtävä ja kysyttiin ovatko he valmiita ottamaan tehtävän vastaan. Aikataulusyistä tilaisuuksia järjestettiin kaksi alkutalven aikana. Vaste oli erinomainen ja avainhenkilöryhmät saatiin kokoon.

Kevättä jatkettiin pataljoonan maanantaiharjoituksilla. Koontumispaikkana oli Vaakunasali Parolassa ja asiasisältönä avainhenkilöiden perehdyttäminen tehtävään ja pataljoonan vapaaehtoisen harjoittelun toimintamalleihin. Kun ensimmäinen kierros perehdyttämisestä saatiin tehtyä, oli aika kutsua joukot kuulemaan mistä on kyse.

Maanpuolustustahtoa käytännössä

Ensimmäinen yksikkökohtainen tilaisuus järjestettiin vielä ennen kesätaukoa. Paikalle saatiin hyvällä prosentilla kuitusenkymmentä joukkoon kuuluvaa taistelija. Jokainen sai tietää oman henkilökohtaisen tehtävänsä yksikössä. Heille avattiin maanpuolustuksen nykytilaa, pureuduttiin pataljoonan asioihin sekä kerrottiin miksi ja miten pataljoonan

suorituskykyä kehitetään ja mitä itse kukin voi tehdä asian eteen. Esittelyssä olivat ns. tehtäväkohtaiset koulutuspolut.

Tilaisuuden lopuksi jokaiselta kysyttiin henkilökohtaisesti, olisivatko he valmiita hankkimaan tehtävässään tarvittavat taidot, jos niihin olisi koulutusta tarjolla. Lähes 90 % ilmoitti olevansa valmis tehtävätaitojen hankkimiseen ja koulutukseen osallistumiseen.

Kesätauon jälkeen järjestettiin vielä kolmelle yksikölle vastaava tilaisuus, neljäskin tilaisuus oli varattuna, mutta se jouduttiin siirtämään vuodenvaihteen jälkeen johtuen aluetoimiston henkilöstöpulasta. Yhteensä noihin lauantaisiin järjestettyihin tilaisuuksiin osallistui yli 250 reserviläistä, ja tehtävätaitojen hankkimiseen valmiutensa ilmoitti yli 90 % osallistujista.

Jo pelkästään se, että näin suuri määrä ihmisiä on valmis uhraamaan lauantaipäivänsä, on hieno osoitus siitä, miten paljon puhuttu maanpuolustustahto muuttuu käytännön teoiksi. Valmius panostaa vapaa-aikaansa myös jatkossa tehtävänsä edellyttämään koulutukseen on suorituskyvyn kanalta ratkaisevan tärkeää. Tälle pohjalle on hyvä rakentaa.

Vuosi 2026

Työ jatkuu. Yhtä lukuun ottamatta kaikilla pataljoonan yksiköillä on nyt avainhenkilöjoukko, jonka tehtävänä on suunnitella ja toimeenpanna yksikön toimintaa siten, että suorituskyky alkaa kehittyä.

Viimeisellekin yksikölle saadaan varmasti kuluvana vuonna reserviläisiä koottu avainhenkilöstö. Yksikkökohtaisia tilaisuuksia tullaan järjestämään useita. Avainhenkilöillä on selkeä malli mitä tehdään, kun joukko saadaan kokoon. Alkaa tiedon jakaminen, kunkin koulutuspolkujen läpikäyminen, ohjaaminen koulutuksiin ja osallistuminen. Aluetoimiston henkilöstön kanssa yhteistyössä päästään toivottavasti mahdollisimman laajalla joukolla testaamaan opittuja taitoja vapaaehtoisissa harjoituksissa ja pienemmän joukon osalta osin myös käsketyissä kertausharjoituksissa.

Tehtäväkohtaisia koulutuspolkuja tulee lisää, vastuukouluuttajia on ennätysmäärä, koulutustoimistoon on saatu tuoretta näkemystä lisää, ja hyvin toimiva yhteistyö MPK:n kanssa kehittyä edelleen. Tulossa on hieno vuosi. Joskus pilke silmäkulmassa lausuttu tavoite planeetan parhaasta paikallispataljoonasta on taas askeleen tai pari lähempänä. Tämän hetken epävakaa maailmassa on rauhoittavaa tietää, että turvallisuuteen ollaan myös yksilötasolla valmiita panostamaan.

Kirjoittaja toimi vuoden 2025 ns. yhdistymisupseerina, tehtävänään käynnistää pataljoonan suorituskyvyn kehittämiseen tähtäävä vapaaehtoisen maanpuolustuksen toiminta Kanta-Hämeessä vastaavalla mallilla, joka oli Päijät-Hämeessä rakennettu vuosien aikana.

*Teksti: Matti Pahkala
Kuvat: Karri Naakka*

Sysmän talvikurssi 2026 tilannekeskuksen silmin

Omalta osaltani Sysmän talvikurssi alkoi perinteiseen tapaan noutamalla varusteita, kalustoa ja ajoneuvoja jo 27.1. tiistai-aiamuna klo 5:30, jolloin lähdimme Hälvälän tauluvaraston kentältä Parolaan. Meitä oli tällä kertaa 16 nohevaa, joista osa oli ollut aikaisempinakin vuosina ja muutama uusi hahmo. Omasta kokemuksesta tiesin, millainen savotta meitä odottaisi varusvarastolla, mutta tällä porukalla homma hoituisi varmasti. Saavuttuamme Parolaan aloitimme varusteiden inventaarion ja meidät jaettiin pieniin ryhmiin, jotta kaikki sujuisi nopeasti ja tarkasti. Itselleni kuului aluksi pakkastakkien/-housujen ja pipojen inventointi sekä pakkaaminen kontteihin sopiville lavoille. Tämän jälkeen siirryimme noutamaan ea-kalustoa, minkä jälkeen noudimme sukset, sauvat ja siteet yms. Kun kaluston koko kasvoi, sitä alkoi ymmärtää, miten paljon kalustoa tulee siirtymään Hälvälään: kontteja taisi olla 5-6 tai jopa enemmänkin.

Varusteiden inventaarion jälkeen siirryimme muonituskeskus Rubeniin tankkaamaan itsemme varusmiesten kanssa. Olen toiminut muutaman vuoden Lahdessa kutsuntalautakunnan jäsenenä ja oli ilo huomata, että varusmiesten joukossa oli useampi tuttu kutsunnoista, ja osa heistä tervehtikin ja vaihdoimme jopa kuulumisasia.

Muonituksen jälkeen siirryimme vielä isomman kaluston kuittaamiseen eli autoihin. Itselleni osui mukava nakki, kun B-ajolupien vähyydestä johtuen ajoin Defenderin peräkärriineen Parolasta Hälvälään. Vihjeenä: suorittakaa B-ajolupa.

Kun varusteiden inventaario oli suoritettu, niin siirryin omaan päätehtävääni eli perustamaan harjoituksen TIKEä (Tilannekeskus), jossa toimin TIKE-päällikkönä. Herokeskus perustettiin Hälvälän reserviupseerien majalle. TIKE pääsi tositoimiin, kun keskiviikkona ulkomaalaiset kurssilaiset alkoivat saapua ja tehtäviin kuului mm. vahvuuden ylläpito, ajoneuvojen lainaus ja aikataulutus nou-toja varten rautatieasemalta. Kurssin edetessä alkoi tulla ilmoituksia myös hiihtokurssin aikana tapahtuneista haavereista, ja vastuullamme oli saada kirjattua tapahtuneet ylös mahdollisia vakuutusellisia toimenpiteitä varten.

Varmistimelle hankittiin Smokeless Range -simulaattori-kalusto, jolla voi harjoitella laserasein. Ohjelmisto sisältää useita ampumavaihtoehtoja, ratoja ja editorin, jolla luoda sra-tyylyisiä harjoitteluratoja. Pirkka Mellanen toimitti tämän kaluston TIKEen tai pikemminkin reserviupseerien majalle, jossa hän näytti minulle, miten kalusto toimii, ja sitten koulutin Pirkan sitä käyttämään. Loogista, eikö? TIKEen tiloissa innokkaimmat pääsivät myös harjoittelemaan sillä. Kävin asentamassa kyseisen simulaattorin yhteysupseerien kurssille, mikä oli ensimmäinen koeponnistus siitä, miten saada simulaattori toimintakuntoon.

Torstaina TIKE siirtyi Sysmään, jossa aloitimme heti valmistelut perjantai-aiamua varten vastaanottamaan kurssilaiset ja jatkamaan talvikurssia perinteisessä paikassa. Talvikurssi alkoi saada nimensä veroisen maineen ainakin näin TIKEen näkökulmasta, kun pakkasen kiristyi -27°C korville ja "kylmettyneiden" määrä alkoi kasvaa ja kirjauksia tuli lisää.

Sunnuntaina olikin talvikurssin päätöksen aika ja purimme TIKEen Sysmästä ja siirryimme takaisin Hälvälään. Allekirjoitaneelle iski vielä positiivinen nakki, kun sunnuntai-iltana palautettiin Defender-maastoautot takaisin Parolaan, joten kurssi venyi, mutta siitä ei ollut haittaa, koska en ollut varannut muuta tekemistä sunnuntai-illalle.

Teksti: Marko Niskanen

Ensimmäinen Sysmän talvijotokseni

Olin jo mielessäni vähän antanut periksi, että ei minulla taida aika riittää, että on jo vuoro nuorempien hoitaa nämä hommat. Mutta sitten jokin (vanha suola?) sai minut ilmoittautumaan hommiin. Totesin, että TiKe / Turva ovat sellainen kokonaisuus, jossa minulla voisi olla annettavaa.

Nyt on soveltavan osuuden aamuyö, kuulas taivas, pakkasta noin 27 astetta ja Liikolan nuorisoseuran salissa moniääninen konsertti soi. TiKe päivystää kaiken varalta. Harjoituksen kannalta parasta on aina se, mitä tylsempää TiKessä on. Vaan onko meillä ollut tylsää?

Ei, vaikka mitään kovin dramaattista ei olekaan tapahtunut. Keskiviikkona homma lähti meidän osaltamme liikkeelle. Kirjattiin sekä osallistujia että toimihenkilöitä, seurattiin ja jaettiin ajoneuvoja ja käytiin läpi oman toiminnan puitteita. Opittiin, luotiin uusia toimintamalleja ja pidettiin avaintiedot ajan tasalla.

Tällä kertaa TiKe oli todella hyvin resursoitu henkilöstön osalta. Meitä oli jopa 6 listoilla. Ei perusTiKen pyörittämiseen näin montaa tarvita, mutta tämä on myös kurssi, jossa opetellaan TiKen toimintaa ja TiKessä toimimista. Nyt oli mahdollista tehdä laadukkaasti ja rauhallisesti, eli oli aikaa oppia.

TiKen toiminta-alue tässä harjoituksessa laajeni ihan peruskirjaamisen ulkopuolelle. Avustimme kuljetuksissa, järjestelimme tiloja, tuimme huoltoa, autoimme esitysten pitämisessä, tuimme vierailijoiden kanssa toimintaa ja monta muuta pientä askareta. Asioita, jotka piti hoitaa ja joissa meillä oli osaamista / työkaluja ja joihin meillä oli, kiitos resursoinnin, myös aikaa.

TiKen toiminta on todentamista ja muiden tukemista. Harjoituksen johto tekee päätökset ja linjaukset. TiKe tuottaa osaltaan niiden tueksi tietoa ja auttaa asioiden ratkaisemisessa mm. numeraalisen tiedon kautta. Ihan olennainen tieto on mm. vahvuustieto. Ja, tällä kelillä, myös se, kuinka moni on siirretty / siirtynyt vaihtoehtoiseen toimintaan / majoitukseen kylmettymisen vuoksi.

TiKen toiminnan kautta olen päässyt näkemään Sysmän talvijotoksen hengen, sen yhteisöllisyyden, joka konkareiden kesken on. Ja, ehkä ennen kaikkea, sen valmiuden ratkaista mitä erilaisimmat ongelmat. Joka ehkä on se meidän suomalaisten erityinen vahvuus. Toisaalta oli, ehkä myös hieman hämmäntävästi näin maalaispojalle, kiehtovaa nähdä miten tällainen rapsakampi keli vaikuttaa eri kulttuuritaustoista tulevien ihmisten toimintaan.

Kun mieli oli taipunut kylmän alle, niin fokus näytti monella olevan sisäänpäin kääntynyt. Kovan pakkasen alla jäi sen vaikutus mitä moninaisimpiin asioihin jopa kokonaan huomaamatta. Ovia jäi auki tai raolleen, pysähdettiin ”keskelle omia vaatteita” eikä saatu liikunnan tuomaa lisälämpöä jne.

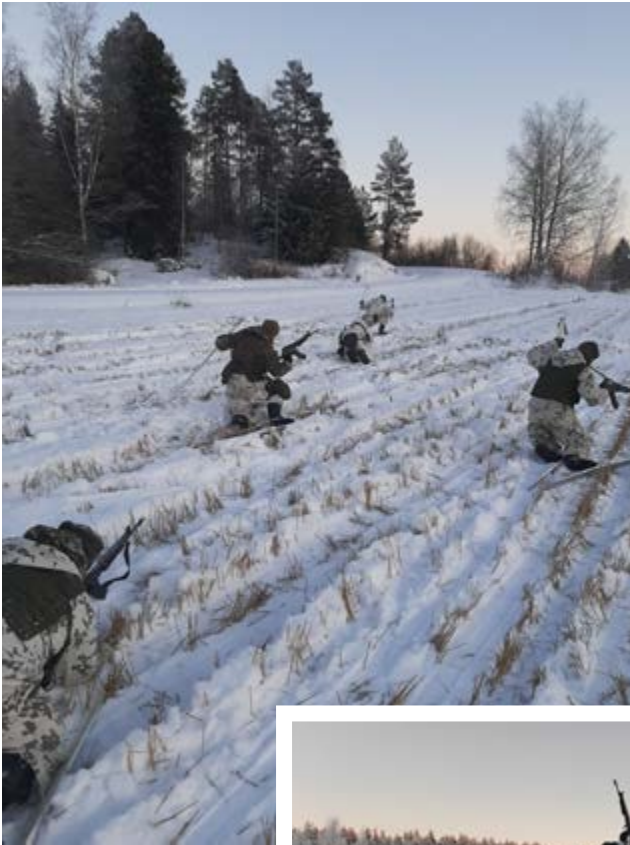

Ehkä tällaisen harjoituksen parhaita puolia ovatkin juuri ne pienet asiat, joista saa oppia. Että kyllä minä pystyn, että minun pitää koko ajan havainnoida itseäni ja ympäristöäni, että minun pitää ennakoida, että minulla pitää olla mietittynä ratkaisuja ja jopa vaihtoehtoja

Noita muuten TiKen työ on mitä suurimmissa määrin. Se näkyy kirjauksina ja vahvuuksina, mutta ne ovat seurausta, eivät se ainoa asia.

Kiitos Jonille hyvästä TiKen vetämisestä, Markolle, Jarille ja Sepolle yhteistyöstä ja Suville reservinä olemisesta.

Teksti: Kari I. Mattila

*Kuvat: Kari I. Mattila,
Marko Niskanen,
kouluttajat ja
kurssilaiset*

“Se makuualusta on pienin teidän murheistanne” – Miehistöstä aliupseeriksi 2025 Lounais-Suomessa

Vuoden mittainen **Miehistöstä aliupseeriksi -kurssi (MAUK) 2025** toteutettiin Lounais-Suomessa Porin prikaatin ja MPK Lounais-Suomen yhteistyönä. Pääosin Säkylässä järjestetyn kurssin tavoitteena oli kehittää osallistujien johtamiskykyä ja valmiuksia aliupseerin tehtäviin. Hämeen maakuntajoukoista kurssille osallistui tällä kertaa neljä taistelijaa: Simo, Marko, Miika ja Markus.

Kokonaisuus koostui PV:n käsketyistä harjoituksista, räätälöidyistä MPK-kursseista sekä verkkokoulutuksista. Käskettyjä harjoituspäiviä oli 3+6, ja niissä keskityttiin erityisesti jalkaväen taitoihin ja ryhmän johtamiseen. Kuusipäiväinen loppuharjoitus sisälsi myös taitoja mittavaan loppumarssiin.

MPK-kurssiosuus koostui koulutuskalenterin tavanomaisista kursseista, joita oli hieman muokattu:

- **Sotilaallinen vaatimustaso:** Kurseja ei tarvinnut muokata armeijaa käymättömille, joten johtajatehtävät otettiin suoraan sotilaskontekstista ja niissä käytettiin täyttä taisteluvarustusta.

- **Intensiivisyys:** Samat kurssit aiemmin käyneet kommentoivat näiden versioiden olleen huomattavasti peruskurssia intensiivisempiä.

- **Aktiivisuus:** Kurssilaisten motivaatio oli korkea, ja usein keskusteluosiot jouduttiin keskeyttämään aikataulusyistä osallistujien innostuessa aiheista.

Verkkokursseilla kurssilaiset kertasivat itsenäisesti muun muassa ensiapua, panssarintorjuntaa ja muita jalkaväen perustaitoja.

Kurssilainen Marko Mantere kertoo osallistuneensa kurssille vahvistaakseen toimintakykyään sodanajan tehtävissä. Hänen mukaansa kurssin tarkoituksena oli ”kouluttaa osallistujista päteviä jääkäriyhmän johtajia ja erityisesti parantaa heidän johtamiskykykkyyttään”. Mantere arvioi kokonaisuuden intensiiviseksi ja hyvin toteutetuksi ja kertoo, että kurssin aikana muodostunut ryhmähenki oli erityisen vahva. Haastavimpana hän nostaa esiin päättöharjoituksen, jossa ”suoritimme muun muassa noin 70 kilometrin marssin”. Kouluttajat koottiin pääosin MPK Lounais-Suomen kouluttajista, ja Mantereen mukaan ”kouluttajien toiminta ja osaaminen olivat erinomaisella tasolla”.

Myös Markus Lukkarinen kuvaa kurssia vaativaksi, mutta palkitsevaksi. Lahdesta kotoisin oleva reservin alikersantti kertoo valikoituneensa kurssille kolmannella hakukerralla noin 600 hakijan joukosta.

- Odotukset olivat korkealla ja motivaatio huipussaan, kun astuttiin Säkylän porteista sisään helmikuussa 2025, Lukkarinen sanoo.

Hänen mukaansa vuoden mittainen koulutuspolku sisälsi sotilaan perustaitojen harjoituksia, taisteluharjoituksia,

kouluttaja- ja johtamiskoulutusta sekä marraskuussa toteutetun viikon mittaisen kertausharjoituksen. Lukkarinen korostaa myös arjen vaatimuksia: Koulutuspolku vaatii kurssilaiselta paljon.

Useita päiviä poissa perheen luota, monia iltoja ennakkotehtävien ja verkko-opetuksen parissa

Miten miehistötehtävissä varusmiespalveluksensa suorittanut reserviläinen voi edetä johtajaksi? Heinolalainen Simo Forsström kertoo kokemuksistaan vuoden kestäneeltä Miehistöstä aliupseeriksi (MAUK) -kurssilta:

- Matka vaatii sitoutumista ja kuntoa, mutta antaa vastineeksi eväitä niin reserviin kuin siviilielämään.

Simo Forsström, reservin alikersantti ja perheenisä Heinolasta, kotiutui aikoinaan Vekaranjärveltä sotilaspoliisimiehistöstä. Kipinä maanpuolustukseen syttyi uudelleen vuonna 2018, kun hän liittyi maakuntajoukkoihin. Aktiivisuus Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kursseilla johti lopulta päätökseen hakea aliupseerikoulutukseen.

- Vuonna 2023 syksyllä suoritin MPK:n K1-kouluttajakoulutuksen, kun kouluttajan tehtävät alkoivat kiinnostaa enemmän, Forsström kertoo taustastaan.

Tie MAU-kurssille ei kuitenkaan auennut ensiyrittämällä. Forsström haki kurssille kahdesti.

- Muistan hyvin viime syksyn, kun sähköposti kilahti kännykkään. Avasin viestin ja tunne oli mahtava, kun luin tulleetni hyväksytyksi kurssille, hän muistelee.

Säkylästä starttasi vuoden urakka

MAUK ei ole yksittäinen viikonloppu, vaan kokonaisvaltainen, vuoden kestävä koulutuskokonaisuus. Kurssi koostuu useista lähiopetusjaksoista sekä kertausharjoituksista, joissa syvennetään osaamista vaiheittain. Forsströmin kurssi käynnistyi Säkylässä. Ensimmäinen tapaaminen loi pohjan tulevalle vuodelle.

- Säkylässä keskityttiin ryhmäytymiseen, sotilaan perustaitoihin ja johtamisen ensiaskeleisiin. Meillä oli

tukena kymmenen MPK:n kouluttajaa, jotka seurasivat kehittymistämme tiiviisti koko vuoden ajan, Forsström kertoo.

Kurssin rakenne on nousujohteinen. Opittuja asioita testataan ja sovelletaan käytäntöön pitkin vuotta, ja koko koulutus huipentuu vuoden lopulla järjestettävään viikon mittaiseen loppuharjoitukseen. Siellä kokelaat pääsevät näyttämään kyntensä vaativissa olosuhteissa.

Enemmän irti kypsemällä iällä

Vaikka kurssi on fyysisesti ja henkisesti vaativa, Forsström kokee iän ja elämäkokemuksen olevan voimavara. Aikuisena oppijana asioita peilaa eri tavalla kuin varusmiespalveluksessa.

- Tällä iällä kun on päässyt kurssille, olen huomannut, että tästä saa paljon enemmän irti niin siviilielämään kuin reserviläisurallekin, Forsström pohtii.

Yksi kurssin suurimmista voimavaroista on ollut ryhmähenki. Osallistujat ovat valikoituneet kurssille motivaationsa ja näyttöjensä perusteella, mikä näkyy tekemisen merkisyydessä.

- Porukkahenki on erittäin motivoitunutta. Kaikki ovat täällä vapaaehtoisesti ja haluavat kehittyä.

Valmistautuminen kannattaa

Forsström suosittelee MAUKkia lämpimästi kaikille miehistöön kuuluville, joilla on halua edetä vaativampiin tehtäviin. Hän kuitenkin muistuttaa, että paikkaa ei saa ilmaiseksi.

- Sen eteen pitää tehdä töitä. Kunnosta kannattaa pitää huolta ja myöskin kouluttaa itseään kurssia varten jo etukäteen. MPK on tähän erinomainen polku, Forsström vinkkaa.

Miehistöstä aliupseeriksi -kurssi on konkreettinen osoitus siitä, että reserviläisen polku ei pääty kotiutumiseen. Oma osaamistaan ja palvelusarvoaan voi korottaa aktiivisella toiminnalla ja itsensä kehittämisellä.

Hämeenlinnalainen reservin kersantti Miika oli niin ikään hakenut kurssille jo kolmatta kertaa. Parasta oli ehdottomasti 20 hengen kurssiporukka ja sen yhtenäisyys. Osallistujat edustivat kattavasti eri aselajeja, tuloluokkia ja ammattikuntia, mutta yhteinen into maanpuolustukseen ja luonnossa liikkumiseen toimi loistavana yhdistävänä tekijänä. Kurssiviikonloppujen yhteydessä tehtiin paljon vapaaehtoisia iltalenkkejä, ja kurssien ulkopuolella käytiin porukalla harjoittelemassa jopa vesistönylitystä. Loppuharjoituksen marssilla yhteistoiminta oli jo hyvin sujuvaa: marssivammaat hoituivat kokeneempien ohjeistuksella, ja kovakuntoiset ottivat heikompien tavaroita kantaakseen.

MAUK on osa MPK:n ja Puolustusvoimien yhteistyötä, ja kurseja järjestetään vuosittain. Osallistujien kokemusten perusteella koulutus vahvistaa johtamistaitoja, antaa uusia valmiuksia reservin tehtäviin ja tarjoaa hyötyä myös siviilielämään. Kaikki neljä kurssin suorittanutta suosittelevat lämpimästi osallistumista. Tarkemmat valintaperusteet löytyvät Puolustusvoimien sivuilta, mutta kriittistä on oma

motivaatio sekä suunniteltu tai nykyinen aliupseerin tehtävä. Mikäli seuraavana vuonna on yhtään edellistä vastaavaa, aloita jo nyt repun kanssa harjoittelu. Toinen vuoden 2026 MAU-kursseista järjestetään Parolassa; vuoden 2027 kurssin haku päättyy 1. elokuuta.

Teksti: Simo Forsström, Markus Lukkarinen, Marko Mante-re ja Miika

Välillä oli tunnelmallistakin.

Raskas reppu ja ryhmähenki – Miehistöstä aliupseeriksi -kurssin loppusota

Kun ilmoittauduimme Miehistöstä aliupseeriksi -kurssille (MAUK), tiesimme, ettei edessä olisi helppo tie. Vasta kurssin huipentuma, legendaarinen loppusota, näytti meille johtajakoulutuksen todellisen hinnan. Se ei ollut vain testi sotilaallisista taidoista, vaan ennen kaikkea koe luonteesta, kestävydestä ja toveruudesta.

Reppu, joka ei koskaan kevene, kengät, jotka eivät kuivu

Harjoituksen teema oli selvä ensitunneista alkaen: liike ei pysähdy ja kuorma on raskas. Jokaisella taistelijalla oli selässään täyspakkaus, joka tuntui päivien kuluessa kasvavan kiinni selkään hihnojen puretuessa hartioihin armotta. Osalla joukosta mairinuouskengät hörppäsivät vettä jo ensimmäisenä marssipäivänä, ainoana kuivaustapana oma jalka.

E erityisen ”rakkaaksi” viholliseksi muodostui makuualusta. Tuo rullalle kääritty solumuovi, joka on teoriassa kevyt, tuntui maastossa tarttuvan jokaiseen oksaan ja havunneulaseen. Se oli jatkuva muistutus siitä, että lepo on mukana kannettavaa luksusta, jota ehditään harvoin käyttää.

Telamiina opettajana

Johtajakoulutuksessa virheet ovat inhimillisiä, mutta niistä on opittava heti. Kouluttajat olivat kehittäneet tähän pedagogisen, joskin brutaalin menetelmän: huolellisuus oli kaikki kaikessa.

Jos joku ryhmästä unohti varusteen – oli se sitten hanska, lipas tai kenttäpullo – rangaistus oli välitön ja konkreettinen. Unohtelija sai kannettavakseen telamiinan. Tuo rakas keltainen betonimöhkäle repun päällä tai taisteluliivissä roikkumassa oli tehokkaampi muistuttaja kuin yksikään huuto. Se opetti kantapään – ja selkähastan – kautta, että johtaja vastaa paitsi itsestään, myös kalustostaan. Kukaan ei halunnut olla se, joka hidastaa ryhmää ylimääräisen painolastin takia.

Fyysinen murtumispiste ja henkinen voitto

Loppusota oli fyysisesti äärimmäisen raskas. Univaje, kilometrien marssiminen haastavassa maastossa ja jatkuvat taistelutehtävät veivät voimat äärimmilleen. Oli hetkiä,

jolloin jokainen askel tuntui vaativan enemmän tahdonvoimaa kuin lihasvoimaa.

Mutta juuri siinä pimeimmässä, sateisimmassa ja uuvuttavimmassa hetkessä tapahtui jotain, mikä teki kurssista ikimuistoisen: ryhmähenki. Kun yhden voimat loppuivat, toinen otti ylimääräistä painoa itselleen. Kun telamiina painoi jonkun sylissä virheen merkinä, miestä kannustettiin. Jaettu kurjuus hitsasi sekalaisen joukon miehistön jäseniä yhteen tavalla, jota siviilielämässä on vaikea ymmärtää.

Nauru irtosi väsyneenäkin, ja musta huumori piti moraalin korkealla. Kaverin kaasunaamarilaukun heilahdus oman repun päältä läimäyttämään naamalle on mitä kaunein herätys. Emme selvinneet loppusodasta siksi, että olisimme olleet yksilöinä vahvimpia, vaan siksi, että ryhmänä olimme murtumattomia.

Johtajuus on ansaittu

Kun loppusota vihdoinkin taukosi ja reput laskettiin viimeisen kerran maahan, tunne oli epätodellinen. Hartioita särki ja jalat olivat rakoilla, mutta mieli oli kirkas. Aliupseerin ”nat-sat” eivät tulleet ilmaiseksi. Ne lunastettiin jokaisella kannetulla kilometrillä, jokaisella telamiinalla ja jokaisella kerralla, kun autoimme kaveria jaksamaan vielä vähän pidemmälle. Meistä oli tullut aliupseereita, mutta ennen kaikkea meistä oli tullut ryhmä.

Teksti: Simo Forsström

Kuvat: Kurssilaiset sekä Emmi-Lotta Lindell ja Arto Parkko

renta

RENTA LAHTI TARJOAA VARMISTIMEN JÄSENKORTILLA JA PUOLUSTUSVOIMIEN HENKILÖKORTILLA -30% ALENNUKSEN KAIKISTA VUOKRATUOTTEISTA. ALENNUS LASKETAAN OVH-HINNOISTA.

Alennus ei koske henkilönostimia, kaivinkoneita, jyriä, kuormaajia, myyntituotteita, kuljetuksia ja työveloituksia.

LOPETA KONEIDEN MAKUUTTAMINEN JA VUOKRAA NE

WWW.RENTA.FI/LAHTI
040 161 1916 | lahti@renta.fi

Vuoden 2025 verenluovutushaasteen tulokset

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania osallistui joukkueittain Suomen Punaisen Ristin Veripalvelun VeriRyhmähaasteeseen tuttuun tapaan myös viime vuonna.

Luovutuskerrat vuoden 2025 aikana:

PHMAAKK/3J: 14 kpl
PHMAAKK/Huolto: 6 kpl
PHMAAKK/KNTOJ: 5 kpl
PHMAAKK/2J: 3 kpl
PHMAAKK/KRHJ: 1 kpl
Varmistin ry: 4 kpl

Kolmas joukkue oli selkeästi edellisvuoden tapaan viime vuoden aktiivisin joukkue. Yhteensä kaikki maakuntakomppanian joukkueet luovuttivat verta 29 kertaa vuoden aikana. Varmistin ry -VeriRyhmänkin nimissä luovutettiin viime vuonna yhteensä 4 kertaa, mikä oli edellisvuotta vähemmän. Ehkäpä ensi vuonna taas muutaman kerran enemmän!

Tiedot toimitti Lahden veripalvelutoimiston toiminnasta vastaava hoitaja Satu Kuorelahti.

On tärkeää, että jokainen luovuttaja muistaa kertoa ilmoittautuessaan, mihin ryhmään kuuluu, jotta Veripalvelu osaa merkitä käynnit oikean joukkueen kohdalle. Oletko Sinä jo varannut luovutusajan?

Ajan voi varata www.veripalvelu.fi/ajanvaraus. Terveyskyselyn voi täyttää etukäteen osoitteessa www.terveyskysely.fi

Teksti: Jenni Paasio

Kuva: Suomen Punaisen Ristin Veripalvelu

Varmistimelle defibrillaattori

Plusab Finland Oy lahjoitti Varmistimelle defibrillaattorin eli sydäniskurin. Se on laite, jolla sydänpysähdystilanteessa pyritään poistamaan sydämen pysäyttänyt haitallinen rytmihäiriö antamalla elvyttävälle hoitava tasavirtasähköisku.

Miia Virtapuro huolehtii laitteen huolenpidosta ja palvelee mielellään muissakin EA-välineissä: miia.virtapuro@plusab.fi tai p. 0449823331

Kuva: Mikko Luostarinen

Osallistu turvallisuuden tekemiseen.

Liity henkilöjäseneksi.

Varmistimen henkilöjäsen saa kotiinsa tai sähköpostiinsa Varmistin-lehden, jossa tuettavan joukon toiminta tulee eläväksi. Varmistin on myös ampumaseura, jolla on ratavuoroja ja koulutusta. 37 euron jäsenmaksusta jäävä tuotto-osuus käytetään muiden varojen tapaan tukemiseen. Liity verkossa: varmistin.fi – Liity jäseneksi.

Liitä yrityksesi tai yhteisösi kannatusjäseneksi.

Kannatusjäsenmaksu on 100 euroa tai vapaavalintainen suurempi summa. Se käytetään suoraan tukeen. Liity verkossa: varmistin.fi – Jäsenlomake. Kannatusjäsenmaksu laskutetaan antamaasi osoitteeseen.

Kesäyön marssi tulee taas

Viime kesänä ensimmäisen kerran tällä seudulla järjestetty Kesäyön marssi starttaa tänä kesänä 6. kesäkuuta. Hyvää palautetta saaneen tapahtuman lähtö- ja maalipaikka on tälläkin kertaa Hälvälässä.

Matkavaihtoehtoja on kolme: 38 km, 27 km ja 11 km. Vaikka tapahtuman nimessä on marssi, saa jokainen edetä ihan omaa askellajia yksin, kaksin tai isommassa porukassa. Matka etenee pitkin polkuja ja latu-uria, helppoja kävellä.

Tapahtuma on MPK:n järjestämä ja kurssilla voi suorittaa 27 km:n mittaisen jalkamarssin omaan tahtiin opastettuja reittejä pitkin varustuksena maastopuku (vast.) ja päivätaipaleen edellyttämä oma noin 10 kg:n reppu. Yhdessä ammunnan tai suunnistuksen kanssa marssi oikeuttaa yhteen rinnasteiseen kertausharjoitusvuorokauteen (1 kh vrk).

Reiteistä lyhin kiertää Iso-Tiilijärven. Seuraavat etapit ovat Tapanilassa ja Hiihtostadionilla. Reitit on varustettu opasviitoin ja suuntanuolin. Hänillä kulkee aina jälkipäänvartija.

Pisimmän taipaleen kulkijat starttaavat kello 15 ja muu ryhmä kello 17. Tapahtuman osallistumismaksu on 20 €, johon sisältyy vakuutus, huolto reitin varrella, kunniakirja sekä kangasmerkki.

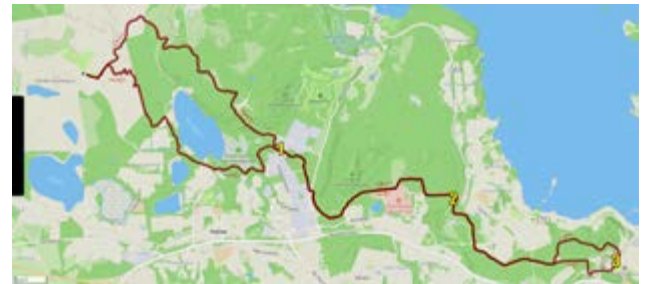
Ilmoittautuminen MPK:n koulutuskalenterissa avautuu lähiaikoina. Ennakoilmoitus on kannattavaa, koska jälki-ilmoittautumisessa oli ruuhkaa jo viime vuonna.

Teksti ja kuvat: Matti Hilska

Vuoden 2026 marssi kulkee pääosin samoja polkuja ja väyliä kuin viime vuonna.

Kesäyön marssiin osallistui viime vuonna noin 270 kulkijaa.

TUE TOIMINTAA – OSTA VARMISTIMEN TUOTTEITA

**Nimilappu Suomen lipulla ja veriryhmätiedolla, 5 kpl 37,90 €
tai nimilappu sukunimitiedolla, 5 kpl 28,90 €**

Viisi kappaletta velcro-taustaisia, brodeerattuja nimilappuja. Nimilapun koko on 20 mm x 120 mm, eli se sopii suoraan esim. Puolustusvoimien vaatteiden nimilappupaikkaan.

RK62 tekninen T-paita 33,00 €

Oliivinvihreä T-paita, tekninen neulos 100 % polyesteria. Etupuolella mustalla ja kolmella harmaan sävyllä silkkipainettu RK-aihe ja Varmistin-logo. Silkkipaino tehty Suomessa. Koot S-XXL.

Varmistimen verkkokaupasta löydät nämä ja monia muita tuotteita
<https://kauppa.varmistin.fi/c/kannatustuotteet>

VARMISTIN 2026

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania